

REFLECTIE REFLECTIE

Op een gegeven moment in je leven is het zover?

Dan zijn er vragen als: Hoever? Waar ben ik? Waar sta ik?

Met wie sta ik hier? Waarom ben ik hier?

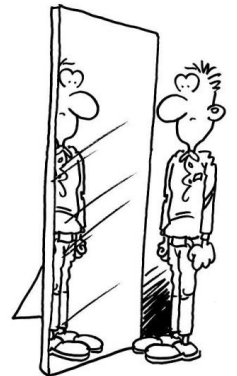
Het is zover! Na het bereiken van de leeftijd van 50 jaar kijk ik anders in de spiegel.

Nee,

niet naar de pukkels, daarvoor ben ik te oud

niet naar de rimpels, nog véél te jong (en daar zijn trouwens prima middeltjes voor) of naar de man die achter mij staat....

Nee, ik reflecteer op mijn reflectie.

De betekenis van dit prachtige woord REFLECTIE is
weerkaatsen; terugkaatsen; beschouwing.

Als ik reflecteren zie als weerkaatsen dan kijk ik in de spiegel en zie mijzelf zoals ik ben.

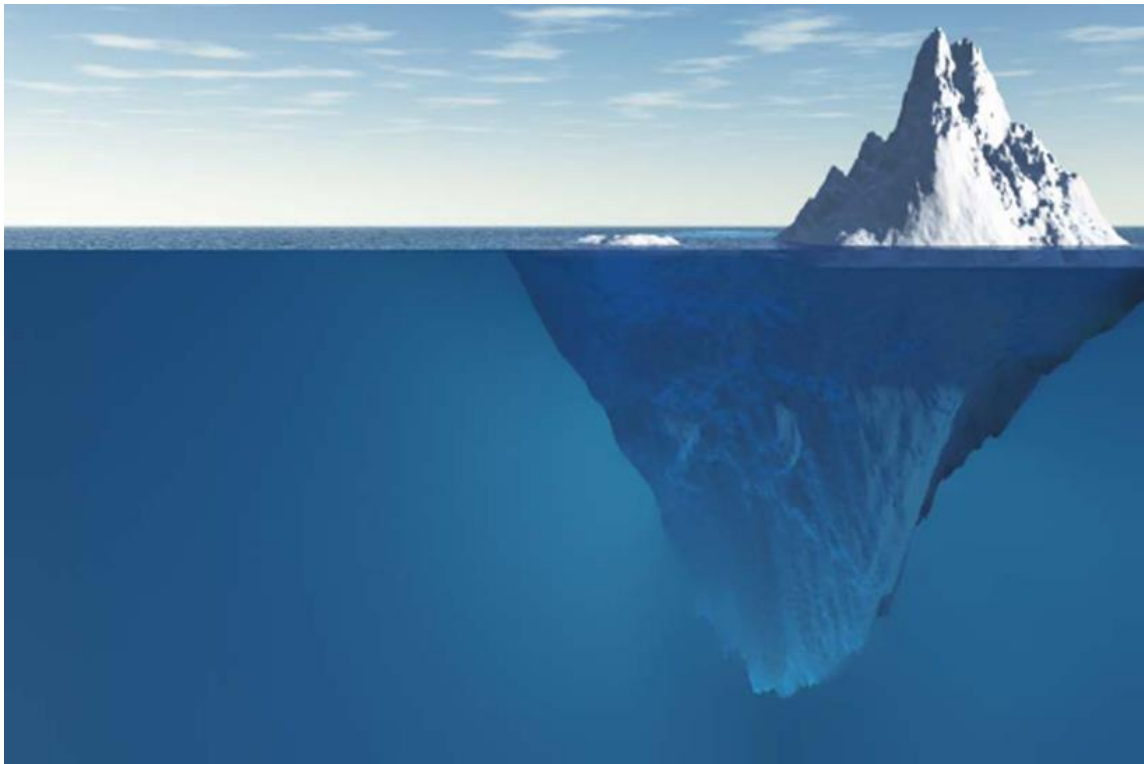
Als ik reflecteren zie als terugkaatsen dan ben ik bang voor de bal, wie weet kan ik hem niet op tijd opvangen?

Als ik reflecteren zie als beschouwing gaat er een nieuwe wereld open. Die wereld heet REFLECTEREN.

Toen ik nog jong was moesten we altijd evalueren. Door te kijken naar de taak wist je of je je werk goed gedaan had. Soms keek je wel eens naar je eigen inbreng maar daar hield het wel mee op.

Sinds ik leer voor schoolleider is reflecteren een dagelijkse bezigheid geworden. Door mijn persoonlijk functioneren te koppelen aan motivatie en doelen zal mijn inzicht groeien. Tja, het enige wat ik zie groeien zijn de zorgen, want...hoe kom ik nu onder die 'verdomde' ijsberg. Want dat blijkt de enige manier te zijn om greep op de betekenis te krijgen. Onder het ijs zal de samenhang duidelijk worden. Blijkbaar kun je daar na-denken en na-voelen. Dan is het mogelijk om de ervaringen te doorleven zodat je ervan kan leren. Ja logisch, het is hartstikke eng daar onder die ijsberg. Voordat je het beseft

kom je adem happend naar boven, spartelend totdat je vaste grond onder je voeten voelt.

Want: dat is voor mij de essentie van reflecteren.

De vaste grond is weg en ik ben druk zoekende naar een stukje waarop ik kan uitrusten voordat de volgende ervaring zijn weg zoekt in mijn bewustzijn. Door te reflecteren 'moet' ik inspiratie én energie krijgen. Zoals ik het nu ervaar zoek ik een uitweg, een veilig plekje. Daar waar ik rustig mag genieten van wat het leven mij geeft en leert. De zon die mijn huid verwarmt en mij laat weten dat na de kou van, het spartelen onder de ijsberg, de diepere laag van mijn bewustzijn vorming krijgt.

Dat in mijn bewustzijn een balans is ontstaan van denken en voelen. Gelukkig, de opleiding is bijna klaar...Mijn STARR is born.

STARR: Situatie; Taak; Actie; Resultaat; Reflectie

6 maart 2014